

วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 (ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง)

ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 กำหนดให้วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 เป็นวัตถุอันตรายที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยกลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย ซึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม กำกับดูแลวัตถุอันตรายที่ใช้ในทางบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ได้ประกาศรายชื่อวัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ตามประกาศบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2538 และแก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศ พ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2548 จำนวน 117 รายการ โดยในการประกาศควบคุมวัตถุอันตรายแต่ละรายการเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ได้มีการพิจารณาและประเมินข้อมูลทางด้านคุณสมบัติทางเคมี กายภาพและข้อมูลความเป็นพิษต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมของสารเคมี รวมทั้งการควบคุมหรือการห้ามใช้ในต่างประเทศในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. สารเคมีที่มีความเป็นพิษสูง : เป็นสารที่มีค่าความเป็นพิษเฉียบพลันต่ำ (Acute Oral LD₅₀ ≤ 50 mg/kg) ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความเป็นพิษต่อมนุษย์และสัตว์ได้สูงที่ระดับความเข้มข้น (ปริมาณ) ของสารน้อยๆ ได้แก่ Aldicarb, Crimidine, Cycloheximide, Dicrotophos, Dinitroresol, Dinoseb and dinoseb salts, Endrin, Fluoroacetamide, Fluoroacetate sodium, Fluoroacetic acid and its salts, Heptachlor, Mevinphos, Monocrotophos, Omethoate และ Phophamidon

2. สารเคมีตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs) : สาร POPs เป็นกลุ่มสารประกอบอินทรีย์ซึ่งถูกย่อยสลายได้ยากโดยแสงหรือสารเคมี หรือโดยชีวภาพ ทำให้เกิดการตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นเวลานานและสามารถเคลื่อนย้ายไปได้ไกลมาก มีคุณสมบัติละลายน้ำได้น้อยมากแต่ละลายได้ดีในไขมันจึงเป็นผลให้มีการสะสมในไขมันของสิ่งมีชีวิต มีความเป็นพิษสูง เป็นสาเหตุของการเสียชีวิต การเจ็บป่วย และความพิการแต่กำเนิดของมนุษย์และสัตว์ เป็นสารที่ก่อให้เกิดมะเร็ง อาการแพ้ และระบบประสาทไวต่อความรู้สึก ระบบประสาทส่วนกลางและรอบนอกถูกทำลาย ระบบการสืบพันธุ์บกพร่อง

วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ที่เป็นสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ได้แก่ Aldrin, Chlordane, DDT, Dieldrin, Endrin,

Heptachlor, Hexachlorobenzene, Mirex และ Toxaphene

3. สารเคมีที่จัดเป็นสารก่อมะเร็ง ตามการจัดกลุ่มของ International Agency for Research on Cancer (IARC) ซึ่งจัดสารที่ก่อมะเร็งในมนุษย์อยู่ในกลุ่ม 1A สารที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะเป็็นสารที่ก่อมะเร็งในมนุษย์อยู่ในกลุ่ม 2A และสารที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเป็็นสารที่ก่อมะเร็งในมนุษย์อยู่ในกลุ่ม 2B

วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบและจัดเป็นสารมะเร็งในกลุ่ม 1 กลุ่ม 2A และกลุ่ม 2B ได้แก่

Group 1	(1) 4-aminodiphenyl (2) arsenic and arsenic compounds (3) benzidine (4) bis (chloromethyl) ether (5) cadmium and cadmium compounds (6) ethylene oxide (7) vinyl chloride monomer
Group 2A	(1) captafol (2) EDB (3) tris(2,3-dibromopropyl)phosphate
Group 2B	(1) carbon tetrachloride (2) chlordane (3) chlordecone (4) chloroform (5) DBCP (6) DDT (7) ethylene dichloride (8) heptachlor (9) hexachlorobenzene (10) hexachlorobenzene (11) safrole (12) toxaphene

4. สารเคมีที่มีการห้ามใช้ในต่างประเทศ เนื่องจากเป็นสารเคมีที่มีความเป็นพิษต่อมนุษย์ พืช สัตว์หรือสิ่งแวดล้อมทำให้หลายประเทศมีการประกาศห้ามใช้

5. สารเคมีที่มีเหตุการณ์ห้ามใช้อื่นๆ เช่น

- สารเคมีที่ห้ามใช้ในผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้เพื่อขัดขวางระบบการทำงานของร่างกายเป็นการชั่วคราว เพื่อป้องกันตัว หรือทำร้ายผู้อื่น เนื่องจากอาจมีการนำมาใช้ในทางที่ผิด ได้แก่ capsaisin , PAVA, ethanethiol, n-butyl mercaptan, sec-butyl mercaptan, skunk oil และ tert-butyl mercaptan
- สารเคมีที่ทำลายชั้นบรรยากาศและมีสารอื่นทดแทน ได้แก่ chlorofluorocarbons

เอกสารอ้างอิง :

1. กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย, โครงการทบทวนบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายและหลักเกณฑ์การควบคุม, ปี 2549
2. IRAC Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Human ; Agents Reviewed by the IRAC Monographs Volumes 1-99

